

Петрухнов О.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Аналіз літературних та інформаційних джерел доводить, що не існує міжнародного консенсусу щодо детального визначення державно-приватного партнерства (ДПП) та і загальних моделей організації. На практиці використовуються різні форми та моделі, залежно як від чинного законодавства, так і від культурних особливостей зацікавлених сторін у відповідній країні. Слід відзначити, що головним критерієм, класифікації моделей державно-приватного сектору, що презентує Європейський Союз є показник ризиків, а саме ступень залучення та розподілу ризиків між державним та приватним сектором. Схема моделей державно-приватного партнерства наведено на рис. 1. [1]:

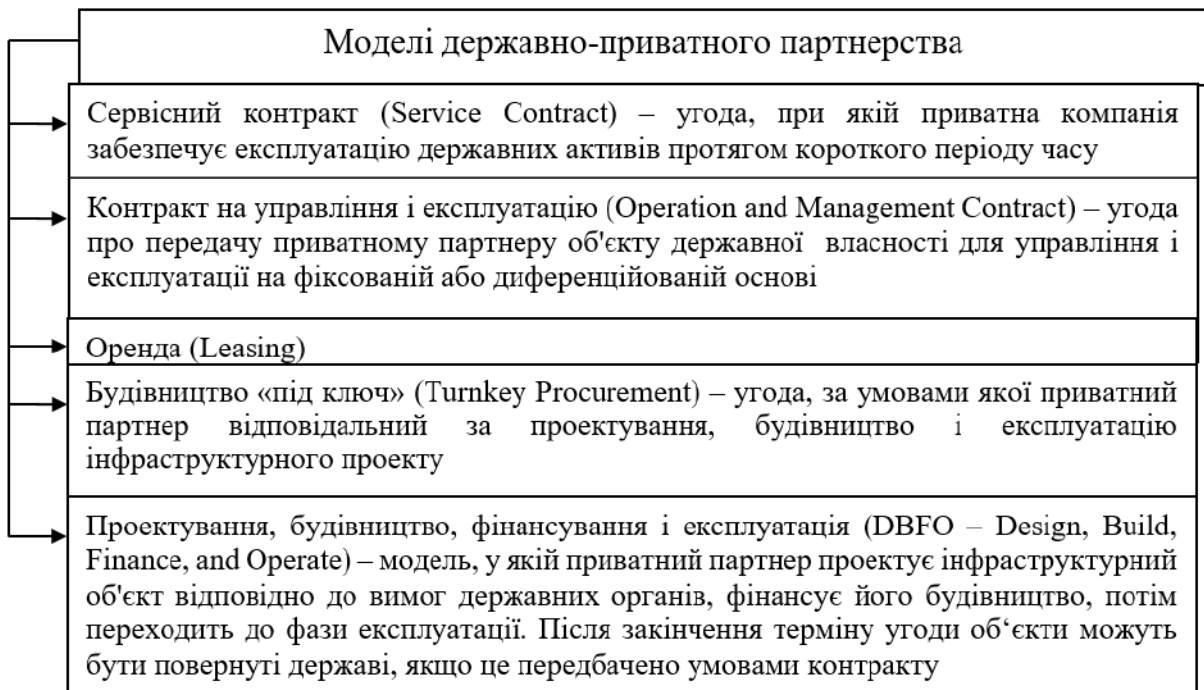

Рис. 1. Моделі державно-приватного партнерства Європейського Союзу

Завдяки інвестиціям і управлінню приватним сектором відповідна модель ДПП забезпечує ранню доступність державних продуктів і послуг, що є особливо привабливим на даному етапі для України, оскільки значною мірою обумовлені економічними вигодами зниження перевитрат проектів, ніж у випадку прямого державного управління.

Література:

1. Renda A. (2005), Public-Private Partnerships: Models and Trends in the European Union [Text] / A. Renda, L. Schrefler. – *The European Parliament*, pp. 65-67.
2. Danylyshyn B. Public-private partnership is a strategic form of interaction between government and business, available at: <http://news.yurist-online.com/news/kmu/2>.